

[Pia Larsen]

har gennemført en lovændring, som giver øgede ressourcer til undersøgelse af årsregnskaber hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. At regeringen i den sammenhæng ønsker, at revisor skal gå bag om ryggen på sin klient, hvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skulle få behov for yderligere oplysninger end dem, der allerede er indsendt til styrelsen, gør ikke sagen bedre.

En anden bestemmelse i lovforslaget, som Venstre må tage afstand fra, er den nye § 51a i årsregnskabsloven. Det foreslås her, at størrelsen af det samlede honorar for lovpligtig revision og honorar for andre ydelser skal oplyses i en note til årsregnskabet. Bortset fra at jeg ikke kan se, hvad regnskabslæseren skal bruge sådanne oplysninger til, ved jeg, at det i praksis vil være næsten umuligt at opsplutte revision og rådgivning med en nøjagtighed som den, der må kræves i et årsregnskab. Desuden kunne man jo passende stille det spørgsmål, hvorfor en advokat, som er bestyrelsesmedlem i en virksomhed, ikke også på tilsvarende måde skal oplyse, i hvilken grad der har været tale om rådgivning, og i hvilken grad der har været tale om bestyrelsesarbejde på lige fod med andre eksterne bestyrelsesmedlemmers arbejde. For Venstre er det store ubesvarede spørgsmål altså: Hvorfor overhovedet indføre denne bestemmelse?

Forslagene om at sikre revisors uafhængighed, om ejerforhold, og i hvilken form der må drives revisionsvirksomhed, er Venstre positivt indstillet over for. Vi anerkender ligeledes, at ministeren har undladt at foretage en begrænsning i revisors adgang til at udføre revision og rådgivning for samme klient.

Jeg har desuden noteret mig, at der hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan dispenseres fra kravet om, at en revisionsvirksomhed i et regnskabsår ikke må have mere end 15 pct. af sin omsætning hos en klient. Det kunne have givet problemer for f.eks. nystartede revisionsfirmaer, som ikke har en stor klientportefølje, hvis der ikke fandtes en dispensationsmulighed.

Der er mange positive elementer i lovforslaget, men der er altså to væsentlige områder, som Venstre må tage afstand fra. Jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen kan finde frem til en bedre formulering, som vil være en betingelse for, at Venstre kan stemme for lovforslaget i dets helhed.

Pernille Sams (KF):

Der er en del gode opstramminger i regeringens lovforslag, som jo først og fremmest er inspireret af Revisorkommissionens betænkning. Specielt synes vi i Det Konservative Folkeparti, at det overordnede princip om, at der ikke skal kunne rejses tvivl om revisors uafhængighed, er vældig godt. Strenge habilitetsregler og krav om, at økonomiske interesser ikke sammenblandes, er både nødvendige og relevante, og vi har selv efterlyst sådanne opstramminger. Spørgsmålet er, om regeringen har nået målet med de formuleringer, den har valgt.

På enkelte punkter mener vi faktisk, at regeringen har skudt forbi i dette lovforslag, og derfor håber vi meget, at regeringen vil lytte til et par saglige forbedringsforslag.

For at starte med de punkter, hvor der er strammet for hårdt op, vil jeg gerne for det første nævne, at det virker mærkværdigt, at en registreret revisor nu ikke længere må tage sin praktikperiode i uddannelsen på en statsautoriseret revisors kontor. Det kan vi slet ikke se formålet med. Det er efter vores opfattelse unødvendigt og ubegrundet, og det håber vi at regeringen vil genoverveje.

Dernæst vil jeg nævne den nye § 51a, hvorefter størrelsen af revisionshonoraret skal offentliggøres. Det virker også mærkværdigt, og vi savner svar på spørgsmålet om, hvilket formål det dog skal tjene. Det er i hvert fald ikke med til at gøre regnskabet hverken mere enkelt eller mere gennemskueligt, tværtimod kan man måske endda sige, og vi kan i hvert fald slet ikke se begrundelsen for det, og derfor foreslår vi, at paragraffen udgår.

For så vidt angår 15 pct.-kravet er det selvfølgelig et udmærket princip, at revisor ikke må være økonomisk afhængig af en enkelt klient, og derfor er princippet om at foreskrive en maksimumprocent for et enkelt kundeforholds vægt i et revisionsfirmas samlede kundemasse også helt relevant. Spørgsmålet er imidlertid, om ikke de foreslåede 15 pct. kommer til at virke urimelig hårdt for flere af de mindre revisionsfirmaer. Det mener vi i hvert fald, for sagen er jo, at det ikke er blandt de mindre revisionsfirmaer, vi ellers er stødt på problemer. Det er netop for denne gruppe af virksomheder, at 15 pct.s-grænsen vil komme til at virke meget hård i praksis, og derfor vil vi foreslå, at grænsen sættes op til måske 20 pct., og at reg-